

עפ"ת (חיפה) 71459-04-25 - ג'האד אבו פני נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 71459-04-25 - ג'האד אבו פני נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 71459-04-25

ג'האד אבו פני

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[29.05.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

רקע וטענות הצדדים:

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בחדרה [ת"ד 583-12-22] במסגרתו הורשע המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, והושת עליו עונש מאסר מותנה (בן 6 חודשים), פסילת רישיון נהיגה בפועל (למשך 35 חודשים) ועל תנאי (בן 6 חודשים), וכן קנס כספי בסך ₪ 2,500. הערעור הוגש הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין.
2. בתמצית - נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, סטייה מהנתיב בחוסר זהירות.
3. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 2.5.22, סמוך לפניי השעה 01:00 נהג הנרשם ברכב בכפר קרע, בעודו שיכור. בבדיקת דגימה של דמו נמצא כי ריכוז האלכוהול בדמו עומד על שיעור של 152 מ"ג במאה מ"ל דם. בעת שהתקרב המערער לצומת - לא שמר על נתיב הנסיעה, סטה מנתיבו והתנגש ברכב שנסע בנתיב הנגדי. בשל התאונה נגרמו נזקים לשני כלי הרכב.
4. המערער כפר בכך שהיה שיכור וכי נהג בקלות ראש או כי סטה מנתיב נסיעתו. לטענתו, הרכב שהגיע מהכיוון הנגדי הוא שלא שמר על נתיב הנסיעה. נוכח כפירת המערער נשמעו ראיות הצדדים, והוגשו סיכומים בכתב.
5. ביום 4.3.25 הורשע המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

6. בית המשפט מצא את עדות בוחן התנועה מהימנה, ומכוחה - אימץ את מסקנותיו של הבוחן באשר לאופן התרחשות התאונה, לפיהן רכב המערער הגיע מכיוון מערב למזרח ופנה שמאלה בצומת, לא שמר על נתיב נסיעתו, סטה לנתיב הנגדי ופגע ברכב האחר. עוד מצא בית המשפט קמא את עדות הנהג ברכב האחר, כמהימנה, ומתיישבת עם ממצאי הדו"ח של בוחן התנועה המשטרתי. כך גם ביחס לעדות השוטר שהגיע למקום (אוריה טפירו). לעומת זאת, נקבע כי גרסתו של המערער אינה מהימנה. המדובר בעדות מתפתחת. לשוטר שנכח במקום לא מסר על דבר קיומם של רוכבי אופניים. בהודעתו במשטרה ציין כי הבחין בשני רוכבי אופניים בלבד, אשר בגינם סטה מנתיב נסיעתו. ככל שהתפתחה העדות, גדל מספר רוכבי האופניים והילדים במקום. נקבע כי המערער מסר גרסה זו על מנת לפטור עצמו מאחריותו לתאונה. גרסה זו אינה מתיישבת עם עדותה המהימנה של נהגת הרכב האחר, אשר לא הבחינה ברוכבי אופניים במקום.

7. אשר לעבירה של נהיגה בשכרות, נקבע כי דגימת הדם ניטלה מהמערער כדין ובסמכות. בית המשפט בחן את "שרשרת הראיות" טרם הגעת הדגימה לבדיקת מעבדה [ביצוע בדיקת הדם, סימונה והעברתה למעבדה]. נקבע כי אמנם בזיכרון הדברים אודות נטילת דגימת הדם לא נרשם מספר שקית המטנר, אולם מספר השקית נרשם בטופס עברת הדגימה לבדיקת מעבדה וגם במזכר המתעד את קבלת הדגימה במעבדה. נקבע לפיכך כי הדגימה שניטלה מהמערער היא זו שנמסרה לבדיקה במעבדה. עוד נקבע כי הוגשה תעודת עובד ציבור ביחס ל"שרשרת הראיות" בתוך המעבדה, כי ההגנה לא הצביעה על פגם במבחנה המקיים חשש לפגם בשרשרת הראיות הקשורה לדגימת הדם וכי אין בסיס לספקות שהעלתה ההגנה ביחס לתאריך התפוגה של המבחנה, זאת ביחוד נוכח עדותו והסבריו של ד"ר כנפי, אשר ביצע במעבדה את הבדיקה. נקבע כי מקצועיותו ומהימנותו של ד"ר כנפי אינן מוטלות בספק, והתקבלו הסבריו ותיאורו אודות שמירת שרשרת הדגימה במעבדה, ותקינות המבחנה והבדיקה. טענת ההגנה בדבר אפשרות לכשל במבחנה - נותרה כספקולציה, ללא תשתית ראייתית קונקרטית וללא אינדיקציה לכשל כאמור. משכך, נקבע כי תוצאת בדיקת הדם משקפת את ריכוז האלכוהול בדמו של המערער, ומהווה הוכחה למיוחס לו. מעבר לכך, נקבע כי שכרותו של המערער נתמכת בראיות נוספות (ריח אלכוהול שהדיף המערער, בקבוק אלכוהול בחלק הקדמי של הרכב, בקבוקי אלכוהול נוספים, פתוחים, בתא המטען של הרכב, עדות המערער אשר ציין כי שתה אלכוהול (לטענתו - כוסית אחת). המערער הורשע לפיכך במיוחס לו בכתב האישום.

8. ביום 12.3.25 נגזר דינו של הנאשם, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש. בית המשפט קמא עמד על חומרת העבירות, על הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי המערער וכן על מדיניות הענישה הנוהגת. עוד פירט את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות העבודה כי נהיגתו של המערער בשכרות הובילה לתאונת דרכים, לתוצאות התאונה ולכמות האלכוהול שנמצאה בדמו (העולה על פי שלושה מהכמות המרבית המותרת בחוק). נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר בפועל, עונש פסילה הנע בין 30-48 חודשי פסילה, וכן ענישה נלווית. אשר למיקום המערער בגדרי המתחם, נתן בית המשפט דעתו לעברו התעבורתי של המערער (אשר לחובתו 17 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2022), בחלוף הזמן מעת האירוע, גילו של המערער ונסיבותיו האישיות. נדחתה טענת המערער כי בשל נסיבותיו האישיות יש מקום לסטות מעונש הפסילה המינימלי הקבוע בחוק. עוד נקבע כי יש להורות על הפעלה במצטבר של עונש פסילה מותנה שתלוי ועומד נגד המערער. משכך, הוטלו על המערער העונשים הבאים:

- מאסר מותנה בן 6 חודשים, לבל יעבור תוך 3 שנים עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעה;

- פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 35 חודשים (תוך הפעלה, במצטבר, של עונש פסילה בן 3 חודשים מתיק קודם)
- פסילה על תנאי בת 6 חודשים, לבל יעבור בתוך 3 שנים אחת מהעבירות בהן הורשע או אחת מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה.
- קנס כספי בסך 2,500 ₪.
9. בהודעת הערעור נטען כי נפלו פגמים מהותיים בשרשרת הראיות ובאופן ביצוע הבדיקה. נטען כי אין בתיק ראיה המצביעה על תקינות המבחנה אליה הוכנסה דגימת הדם. המדובר בסוגיה מהותית שבכוחה להשליך על כל מארג הראיות. על המאשימה היה להביא ראיות לכך שהמבחנה תקינה. מכאן, שאין לתת כל משקל לחוות דעתו של ד"ר כנפי ואין לקבל אותה כראיה. נטען בנוסף כי בית המשפט קמא שגה משלא נתן משקל מכריע לכך שמספר שקית המטניר לא נרשם על גבי הדו"ח בדבר נטילת דגימת הדם (ת/10). המדובר בחולייה הראשונה בשרשרת הראיות הנוגעות לבדיקת הדם, ואין המדובר בפגם טכני.
10. אשר למידת העונש, נטען כי בית המשפט החמיר עם המערער וקבע מתחם עונש המחמיר אף מעבר לזה שלו עתרה המאשימה. המאשימה עתרה למתחם עונש פסילה המתחיל בעונש המינימלי הקבוע בחוק (24 חודשי פסילה) ואילו בית המשפט החמיר וקבע מתחם עונש פסילה המתחיל ב- 30 חודשי פסילה. עוד נטען כי בית המשפט לא נתן כל משקל לנסיבות חייו של המערער, לכך שעברו התעבורתי אינו מכביד וכי מדובר בבן 50 אשר זו מעידתו הראשונה בעבירות מסוג זה. נטען בנוסף כי לא היה מקום להפעיל את עונש הפסילה המותנה באופן מצטבר.
11. המשיבה סומכת ידיה על קביעות בית המשפט קמא, וסבורה כי דין הערעור להידחות.
12. במהלך הדיון חזרו הצדדים על טענותיהם.
דיון והכרעה:
13. לאחר עיון בהכרעת הדין, בפרוטוקול הדיונים שנערכו בבית המשפט קמא, במוצגים שהוגשו כראיות, ומתוך שנתתי דעתי לטענות הצדדים - נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
14. ככלל, טענות המערער ביחס להרשעתו מופנות, במדיה רבה, כנגד ממצאי עובדה וקביעות מהימנות של בית המשפט קמא. כידוע, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות מסוג זה אלא במקרים חריגים. לערכאה הדיונית יתרון מובנה בהערכת מהימנות וקביעות עובדה הנשענות על מהימנות עדים, נוכח התרשמותה הבלתי אמצעית מהעדים שבאו בפניה [ר' למש"ל ע"פ 1745/20 עקל נ' מדינת ישראל (11.2.21)].

15. לטעמי, ממצאי בית המשפט קמא מפורטים היטב בחומר שהובא בפניו, בהתרשמותו מהעדים ומאופן מסירת עדותם. כך, התרשם בית המשפט באופן ישיר הן מעדותם של השוטר במקום, מעדותה של נהגת הרכב הנוסף, מעדותו של בוחן התנועה, מעדותו של העד המומחה, ד"ר כנפי וכן מעדותו של המערער. התרשמות זו עומדת בליבת הכרעת הדין, ומשכך לא מצאתי כי קמה עילה להתערב בקביעות ובמצאים המבוססים על התרשמות בית המשפט קמא ממהימנות העדים.

16. כמעט בבחינת למעלה מן הצורך, אתייחס גם להשגתו העיקרית של המערער ביחס להכרעת הדין - הטענה כי בית המשפט קמא שגה בקביעתו בדבר האופן בו שמרה המאשימה על "שרשרת המוצג". בעניין זה העלה המערער שתי טענות: האחת כי נפל פגם בשרשרת המוצג שכן לא נערך רישום מלא על הדו"ח של נטילת בדיקת הדם מהמערער [ת/10]. השנייה, כי המאשימה לא הוכיחה את תקינות הבדיקה, שכן לא הוכיחה שהמבחנה בה נשמרה דגימת הדם, היא מבחנה תקינה.

17. אפתח ואציין כי לא יכולה להיות מחלוקת באשר לחשיבות של הוכחת "שרשרת המוצג", מקום בו נדרשת המאשימה להוכיח, ובמדיה הדרושה במשפט פלילי, כי המוצג שנתפס על ידי המשטרה מהנאשם, הוא זה אשר לגביו ניתנה חוות דעת הקובעת את שיעור האלכוהול שנמצא בדגימת הדם שנבדקה. על המאשימה להניח את דעתו של בית המשפט, כי הוסר חשש לזיהום הדגימה, לטעות בבדיקה או להחלפת הדגימה בדגימה אחרת. ר' בהקשר זה ע"פ 987/02 מדינת ישראל נ' זבידה, פ"ד נח (4) 880. עם זאת, אין משמעות הדבר כי כל פגם בהוכחת שרשרת המוצג יוביל בהכרח לאי קבילותה של הראיה ולזיכוי הנאשם. יש לבחון, בכל מקרה, מה תוצאת הפגם, והאם בנסיבות העניין יש בו כדי לקפח את הגנת הנאשם או להעלות ספק סביר בדבר אשמתו [ר' למשל ע"פ 4952/09 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.12)]. ר' בהקשר זה ת.פ. (באר-שבע) 37165-03-16 מדינת ישראל נ' קריחלי (8.1.17), שם נאמרו הדברים הבאים, הישימים גם לענייננו:

"בדיקת שרשרת הסם ואיתור כשלים או "חורים" בה, אמורה להיות בדיקה מהותית ולא טכנית; כאשר התכלית של הקפדה על תקינות השרשרת, היא כי המאשימה תוכל להציג בפני בית המשפט ראיות אמינות לכך שהסם שנבדק במעבדה, הוא זה שנתפס ברשות הנאשם, כי הוא לא נפגם וכי לא נעשה בו כל שינוי עד לבדיקתו. על כן, כל הכשלים והתמיהות אליהם הפנה הסנגור, הקשורים באופן מילוי דוח שרשרת הסם, העדר חתימה או בסיבת עריכת דוחות ההבהרה... הם כשלים טכניים, הקשורים יותר במבנה הלקוי של טופס שרשרת הסם שבשימוש המשטרה... ואין בהם כדי להשליך על המהות, או לגרוע מהעובדה שאותה שקית הועברה מיד ליד, כשהיא אטומה, לא נפתחה ולא ניזוקה, עד להגעתה לבדיקה במז"פ."

18. בענייננו, טענות המערער אינן מעלות ספק באשר לכך שהמבחנה שהגיעה למעבדה היא הדגימה שנלקחה מהמערער [יוער בעניין זה כי המבחנה הגיעה למעבדה בשקית אטומה וסגורה אשר לא נפתחה טרם הבאתה למעבדה; בנוסף, על המבחנה עצמה הודבקה מדבקה ובה נרשמו פרטי המערער]. אכן, בטופס נטילת הבדיקה [ת/10] לא נרשם המספר הסידורי של המעטפה אליה הוכנה המבחנה ובה הדגימה. עם זאת, פגם זה אינו יורד לשורש העניין, נוכח קיומו של רישום כאמור - הן במסמך המתעד את העברת הדגימה למעבדה, כשעה ומחצה לאחר נטילתה [ת/9], הן במסמך כאמור עליו הודבקה מדבקה הכוללת את מספר הזמנת הבדיקה מאת המעבדה [142001456 - ראו ת/16] והן בחוות הדעת, הכוללת רישום של מספר ההזמנה האמור [ת/17]. קביעות בית המשפט לפיכך - מעוגנות היטב בחומר הראיות, ולא מצאתי כי יש בטיעוני ההגנה כדי להקים ספק שמא המבחנה שהועברה לבדיקת המעבדה - אינה כוללת את בדיקת הדם שנלקחה מהמערער.
19. הוא הדין ביחס לטענת המערער, לפיה נותר ספק ביחס לתקינות המבחנה אליה הוכנסה דגימת הדם. אציין בהקשר זה, כי המערער לא העלה כל טענה ביחס ל"שרשרת המוצג" בתשובתו לכתב האישום, אשר כידוע משמשת לתחילתה של זירת המחלוקת. אף כאשר הודיע כי הוא עומד על עדותו של המומחה שערך את הבדיקה, ד"ר כנפי, סתם המערער ולא פירש או פירט את טענתו. המערער אף לא ביקש לקבל לידיו את תיק העבודה של ד"ר כנפי, במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, לא ביקש להעמיד את המבחנה לבדיקה על ידי מומחה מטעמו, ולא הגיש חוות דעת נגדית.
20. לגופה של טענה, הרי שהיא נבחנה לעומקה על ידי בית המשפט קמא, ומקובלת עליי מסקנתו לפיה אין בה כדי לעורר ספק ביחס לתוצאות הבדיקה. בית המשפט ביסס קביעה זו על עדותו המהימנה והמקצועית של ד"ר כנפי, אשר הבהיר כי לו היה פגם במבחנה, הרי שהדם היה במבחנה היה נקשר, ולא ניתן היה לבצע את הבדיקה. עוד הבהיר העד כי המשמעות של תאריך התפוגה שעל המבחנה - עניינו ביעילות החומרים המוכנסים למבחנה למניעה של קרישת דם ולמניעת תסיסה. גם אם יעילות החומרים הייתה יורדת ב- 50%, עדיין מדובר בכמות מספקת של חומר, מבלי לפגוע ביעילותו. עוד הבהיר המומחה מניסיונו, כי גם בבדיקה של מבחנות אשר חלפו שנים מתום תאריך התפוגה הרשום עליהן - החומרים למניעת קרישה ולמניעת תסיסה עדיין יעילים.
21. משכך, הרי שבדין קבע בית המשפט קמא, כי אין באפשרות הספקולטיבית כי מדובר במבחנה אשר תאריך התפוגה שלה חלף, כדי לבסס טענה לכשל במבחנה. זאת, כאשר אין כל אינדיקציה קונקרטית המלמדת על כך שתאריך התפוגה הרשום על גבי המבחנה - חלף, אין אינדיקציה קונקרטית לכך שקיים כשל בדגימת הדם שנלקחה מהמערער, וממילא אין בהשערות שהעלתה ההגנה כדי להקים ספק סביר. הדברים נכונים ביתר שאת, מקום בו לרשות ההגנה עמדה האפשרות לבדוק את המבחנה ואת תכולתה, כדי לבסס את הטענה לכשלים ופגמים כאמור.
22. העולה מן המקובץ - אין בטענות המערער ביחס להכרעת הדין כדי להקים ספק או להצביע על שגגה של בית המשפט קמא, ומכאן שדין הערעור על הכרעת הדין - להידחות.
23. אשר לערעור על גזר הדין, אציין כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור עד למידה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור. נקודת המוצא היא כי בית המשפט ייטה שלא להתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים בהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין [השוו ע"פ 4124/21 מדינת ישראל נ' רימוני (1.6.22)]. אלה אינם פני הדברים בענייננו. גזר הדין מאוזן ומנומק, ואינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט קמא אמנם קבע מתחם עונש הולם אשר הרף התחתון שלו גבוה יותר מזה שלו עתרה המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש. יחד עם זאת - לא קמה עילה להתערבות בגזר הדין, מקום בו העונש שהוטל בפועל אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת. הדברים נכונים ביתר שאת מקום בו עונש הפסילה שהוטל בפועל על המערער - נמוך מזה שלו עתרה המאשימה בטיעוניה לעונש.
24. משלא מצאתי כי גזר הדין מחמיר עם הנאשם, הרי שגם דין הערעור על גזר הדין - להידחות.
25. סוף דבר, הערעור נדחה על שני חלקיו, ופסק דינו של בית המשפט קמא יישאר על כנו. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ה, 29 מאי 2025, בהעדר הצדדים.